

българско; сърбските и гръцките притезания тогава ще паднатъ сами по себе си, съ исключение на горѣ казаните окръзи“.

Б. Р.

Разбойничеството въ Македония.

(Извлечения изъ писма).

„Съществуватъ два рода разбойници: едните поощрява правителството или гръцкото духовенство, а другите сѫ бандисти по професия, и тѣхните дѣянія се продължаватъ само благодарение на търпимостта и безсилието на властите.“

„Огъ врѣме на послѣдната война чиновниците на турското правителство гледатъ на своите длѣжности, като на срѣдство за да обезпечатъ своята малко много неопредѣлена бѫщащностъ; тий сами публично се признаватъ, че тѣхното врѣме се свършило и че тѣ трѣбва да се въсползватъ отъ своето положение, да обезпечатъ себе си за гладни години. И сега ний виждаме, че както въ Цариградъ, тий и въ другите провинциални градове, правителствените длѣжности, дѣйствително, сѫ станали предметъ на откупъ. Мѣстата се продаватъ на аукциона, и който е заплатилъ повече, възвръща си парите чрѣзъ грабене на населението, което управлява. Грабението, по този начинъ, е станало работа на правителството, и относително това гласно говорятъ въ тѣзи нещастни страни. Искателите публични длѣжности не се стѣсняватъ да даватъ за тѣхъ цѣни, които съвсѣмъ не сътвѣтстватъ на съдѣржанието, и може човѣкъ да види проститъ каймаками, които плащатъ сумми, които надминаватъ два-три пъти тѣхното официално жалование. Пашата, като имъ продава длѣжностите, казва имъ: „Да не бѫдете слѣпи. Обичното съдѣржание е само полвината или третата част отъ купената цѣна; но вий, сами, си отваряйте очите!“.

„Чиновниците се принуждаватъ да злоупотрѣбляватъ и да грабятъ. Съдѣржанието имъ се плаща неправилно, а по нѣкога и съвсѣмъ не имъ плащатъ: тий трѣбва да го получатъ отъ платите на данъка, и сътвѣтственно на длѣжността, и при-